

[Rager.]

af, at der her sidder 149 Mennesker, hvoraf de 145 — jeg trækker nemlig Retsforbundet fra — ved, hvad det drejer sig om; de 4 ved det ikke. Paa dette Grundlag kan man ikke skrive Love. Forholdet er dog dette, og det ved det ærede Medlem i Virkeligheden ogsaa inderst inde, at det maa staa i Loven, hvad Formaalet er.

Men naar man nu tager denne Lov her, faar man først i §§ 1 og 2 nogle Forskrifter om Nationalbanken, som ikke har Spor at gøre direkte med det næste. Saa kommer andet Afsnit. I § 3 staaar Vareindførselen til Danmark opdelt i følgende Grupper, og saa kommer alle Varerne; derefter kommer § 4, som indeholder nogle Varer, om hvilke der gælder lidt andre Forskrifter; saa kommer § 5, hvor man siger, at de Varer, der nævnes i § 3 under visse Afdelinger, maa frit indføres i Riget; i § 6 staaar der, at nogle andre Varer maa indføres frit, hvad Kvantum angaar; derefter kommer § 7, som siger, at der skal ned sættes et Nævn, der skal angive, i hvilket Forhold Varerne i det kommende Aar vil være at indføre fra bestemte Lande, og Ministeren skal føre Samraad for at sørge for, at der ikke sker noget, der gaar direkte imod lovligt indgaaede Forpligtelser: hvis man har forpligtet sig til at indføre et bestemt Kvantum, saa skal man tale med en Brancheforening om, at dette kan opfyldes. Men derefter er man ogsaa færdig med dette. Saa kommer der henne i § 11 nogle Spørgsmaal om Anti-Dumping o. s. v., men hvad hele Hovedsagen er, nemlig at beskytte og fremme vor Eksport, at det er det, der er det afgørende i Lovforslaget, det staaar der ikke, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde komme Sandheden nærmest og komme lettest fra denne Historie ved at sige: Nej, det har vi glemt, for det staaar i Virkeligheden ikke i Lovforslaget, hvad Meningen er med det hele.

Derfor rakte jeg i Eftermiddags det ærede Medlem den Haand, at han kunde sige: Det er en teknisk Fejl ved det. Saa havde vi været færdige med det. Nu synes det, som om det ærede Medlem viser sig som en daarlig Lovkoncipist, og allerede af den Grund er Ændringsforslaget modent til at bortfalde.

Derefter siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at Valgkampen er ført paa, at Ministeren skal have al Magten, og som Følge deraf skal Rigsdagens Valutaudvalg stemmes ud af Loven. Det er ikke fuldstændig logisk. Det ærede Medlem ved

udmærket godt og har for øvrigt ogsaa sagt det, at Valgkampen blev ført ikke paa nogle Principper, men paa et fuldt færdigt Lovforslag, som var overensstemmende med det, der foreligger her. Det var ikke paa Grundlag af, at Ministeren skulde have al Magten uden Rigsdagens Valutaudvalg, men det var paa Grundlag af, at Ministeren skulde have Magten, saaledes som det er udformet og i den Udstrækning, som det er udformet i det Lovforslag, som er forelagt af den højtærede Minister, og som indeholder Rigsdagens Valutaudvalg.

Det kan altsaa ikke nytte noget, at det ærede Medlem vil prøve paa at tage Vælgernes Dom til Indtægt for Afskaffelse af Rigsdagens Valutaudvalg. Vil det ærede Medlem afskaffe det, er det naturligvis det ærede Medlem tilladt at forsøge paa at gøre det; men det kan ikke gøres under Henvisning til, at dette var Vælgernes Dom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg er glad over, at det ærede Medlem Hr. Rager citerede mine Udtalelser ved første Behandling. Det ærede Medlem skulde vistnok se til at citere mig lidt oftere.

Jeg har aldrig benægtet, at jeg ikke ønskede at forhandle, fordi Principper stod saa stærkt imod hinanden — aldrig nogen Sinde. Men det, der under Udvalgsbehandlingen er bevist, er dette, at da jeg spurgte, om man vilde forhandle med eller tale med Grosserer-Societetets Komité og med Provinshandelskammeret om smaa Ændringer, blev der sagt nej. De Herrer vilde altsaa heller ikke forhandle, og det er det, de skal staa ved. Hvorfor tør de ikke staa ved det? Jeg siger jo ligeud, at jeg ikke vil forhandle om den Ting, at det er et Spørgsmaal, man maa svare ja eller nej til. Men hvorfor vil de Herrer ikke staa ved, at de har indtaget nøjagtigt samme Standpunkt, at de heller ikke vil det?

Men det ligner jo den Maade, hvorpaa Regeringen — man skulde ikke tro, den ønskede at gøre det efter Valget — spørger Oppositionen om det ene og det andet i den ene og den anden Sag. Det var dog rimeligt, om den saa sagde til, hvad den selv vilde.

Det ærede Medlem Hr. Rager kørte frem med, om det vel var det ærede Medlem Hr. Prieme eller mig, eller det ærede Medlem Hr. Fibiger, der havde skrevet Ændringsforslaget. Det kommer jo ikke det ærede